

Utrikesdepartementet

Mänskliga rättigheter i Maldiverna 2010

ALLMÄNT

1. Sammanfattning av läget för de mänskliga rättigheterna

Maldiverna är en republik med stark presidentmakt. Landet består av ungefär 1 200 öar, varav 200 är bebodda. Befolkningen uppgår till 390 000 invånare. I landet finns närmare 80 000 gästarbetare från framförallt Indien och Bangladesh. Maldiverna är ett muslimskt land, där civilrätten är underställd den islamska sharialagen.

En reformprocess som inleddes 2004 ledde till att parlamentet i juni 2008 antog en ny konstitution med en rad viktiga politiska, ekonomiska och sociala förändringar. Mohamed Nasheed, en av Amnesty Internationals före detta samvetsfångar, blev landets första demokratiskt valde president efter att ha segrat i valet den 28 oktober 2008. Nasheeds tillträde markerade slutet på president Maumoon Abdul Gayooms 30 år långa styre. Ytterligare ett steg i stärkandet av demokratin togs 2009, då det första parlamentsvalet hölls där flera partier tilläts delta.

I 2008 års konstitution har de grundläggande fri- och rättigheterna stärkts avsevärt, bortsett från religionsfriheten som fortfarande är inskränkt. Pressfriheten har blivit lagstadgad och antalet självständiga medier växer. Fackföreningar tilläts verka och rätten att fredligt demonstrera liksom att strejka är fastslagen.

En rad sociala och ekonomiska framsteg har gjorts under de senaste årtiondena och Maldiverna är ett av de länder i Asien som ligger närmast uppfyllandet av FN:s millenniemål. Den finansiella krisens efterverkningar utgör dock ett hot mot den positiva utvecklingen. I maj 2009 blev Maldiverna medlem av Internationella arbetsorganisationen (ILO), men har ännu inte ratificerat någon av dess åtta centrala konventioner.

2. Ratifikationsläget beträffande de mest centrala konventionerna om mänskliga rättigheter samt rapportering till FN:s konventionskommittéer

Maldiverna har ratificerat de flesta av FN:s centrala konventioner om mänskliga rättigheter:

- Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, *International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR)*, samt de fakultativa protokollen om enskild klagorätt. Maldiverna har däremot inte ratificerat det fakultativa protokollet om avskaffandet av dödsstraffet.
- Konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, *International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (ICESCR)*, men inte det fakultativa protokollet om enskild klagorätt.
- Konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, *Convention on the Elimination of all forms of Racial Discrimination (CERD)*.
- Konventionen om avskaffandet av alla former av diskriminering mot kvinnor, *Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women (CEDAW)* och det fakultativa protokollet om enskild klagorätt.
- Konventionen mot tortyr, *Convention Against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)*, samt det fakultativa protokollet om förebyggande av tortyr.
- Konventionen om barnets rättigheter, *Convention on the Rights of the Child (CRC)* samt de två tillhörande protokollen om barn i väpnade konflikter respektive om handel med barn och barnpornografi.
- Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (*Convention on the Rights of Persons with Disabilities*). Maldiverna har varken undertecknat eller ratificerat det fakultativa protokollet.

Maldiverna har undertecknat men ännu inte ratificerat konventionen mot påtvingade försvinnanden (*Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearances*).

Maldiverna har varken undertecknat eller ratificerat:

- Flyktingkonventionen (*Convention Relating to the Status of Refugees*), och det tillhörande protokollet från 1966.
- Romstadgan för internationella brottmålsdomstolen, *International Criminal Court (ICC)*.

2006 utfärdade den maldiviska regeringen en stående inbjudan till FN:s samtliga specialprocedurer. I februari 2009 besökte FN:s specialrapportör för rätten till bostad, Raquel Rolnik, Maldiverna. I mars samma år avlades ytterligare ett besök av specialrapportören för yttrandefrihet Frank La Rue.

MEDBORGERLIGA OCH POLITISKA RÄTTIGHETER

3. Respekt för rätten till liv, kroppslig integritet och förbud mot tortyr

Det finns inga uppgifter om politiska mord, avrättningar utan föregående rättslig prövning eller påtvingade försvinnanden. Tortyr och annan grym och omänsklig behandling eller bestraffning är förbjuden enligt konstitutionen. Det förekommer dock uppgifter, bland annat från FN, om dåliga fängelseförhållanden, missförhållanden i arrestlokaler samt övergrepp mot fångar.

Efter ändringar i landets lagstiftning för mänskliga rättigheter från 2006 har Maldivernas Kommission för mänskliga rättigheter (*HRCM*) rätt att besöka landets fängelser och häkten utan förhandstillstånd från regeringen. Kommissionen har lyft fram en mängd områden där det finns utrymme för förbättringar. Det finns ingen särskild anstalt för unga lagöverträdare. Interner särskiljs inte heller med hänsyn till typ av brottslighet, medicinskt tillstånd eller säkerhetsriskbedömningar. I somliga fall hålls häktade tillsammans med redan dömda. Överfulla fängelser är ett problem. Interner ges inte möjlighet till rehabilitering, utbildning eller annan typ av sysselsättning.

Rekommendationer från HRCM har i en del fall resulterat i ny lagstiftning som syftar till att förhindra förekomsten av bland annat tortyr och annan omänsklig behandling av frihetsberövade, samt en förbättring av förhållandena i fängelserna. Enligt uppgifter från FN utgör dock missförhållandena alltför ett stort problem.

4. Dödsstraff

Dödsstraff är tillåtet enligt lag och Maldiverna har varken undertecknat eller ratificerat det andra protokollet till FN:s konvention om medborgerliga och politiska rättigheter om dödsstraffets avskaffande.

Strafflagen stipulerar att straff ska utdömas i enlighet med islamsk sharialag, enligt vilken en person kan dömas till döden för mord eller andra brott. I fall där den åtalade döms till döden har offrets arvingar möjlighet att skona den dömda. President Nasheed har i flera uttalanden uttryckt förhoppningar om att en revidering av strafflagen ska leda till ett förbud mot dödsstraff. Frågan är

kontroversiell och det muslimska partiet Adhaalath har riktat stark kritik mot presidentens uttalanden.

I november i år dömdes en man till döden för mord och 2005 avkunnades några dödsdomar, men dessa har dock inte verkställts.

5. Rätten till frihet och personlig säkerhet

Under den nya konstitutionen är frihetsberövanden utan rättslig prövning olagliga och utgör grund för skadestånd. En frigivningsnämnd tillsattes 2009 med uppgift att utreda fall där personer fallit offer för olovligt frihetsberövande.

Vid gripande ska den misstänkte omedelbart muntligen delges brottsmisstanke och ingen ska kunna hållas frihetsberövad längre än 24 timmar utan att formellt ha delgivits brottsmisstanke. Husarrest förekommer som straff liksom förbud att lämna sin hemö. Personer som gjort sig skyldiga till brott kan även förvisas till en annan ö. Denna typ av bestraffning har kritiserats eftersom att förvisade förövare kan skapa problem på de öar de förvisats till. I utkastet till den nya strafflagen finns förslag om att avskaffa möjligheten till förvisningar.

Det finns inga rapporter om att människor tvingats i exil.

Medborgarskap beviljas endast muslimer. Alla maldiviska medborgare har rätt att fritt röra sig inom landets territoriella gränser, lämna landet samt återvända.

6. Rättssäkerhet och rättsstatsprincipen

I den nya konstitutionen från år 2008 fastslås att domstolsväsendet ska vara självständighet i förhållande till den verkställande makten. Civilrätten är underställd den islamska sharialagen. I de flesta fall tillämpas civilrätten, men i fall där lagstiftning saknas vänder sig domarna till sharialagen.

Domstolsväsendet består av tre olika instanser; Trial Courts, High Courts och Supreme Court. I juli 2009 inrättades en kommission ”Judicial Service Commission” med uppgift att tillsätta, avsätta samt övervaka domare. Högsta domstolen leds av en överdomare ”Chief Justice” som utses av presidenten i samråd med kommissionen. Överdomaren godkänns genom en parlamentarisk omröstning. Samma förfarande gäller vid tillsättandet av domare i högsta domstolen. Domare i lägre instanser utses av kommissionen. Kommissionens oberoende har tidvis ifrågasatts, eftersom en av dess åtta medlemmar utses direkt av presidenten, och alla nuvarande domare är utsedda av den före detta presidenten Gayoom.

Enligt konstitutionen måste domare bekänna sig till sunnitisk islam, ha uppnått en ålder av 25 år och inte vara dömda för brott. Domare i högsta domstolen måste vara över 30 år gamla, ha sju års erfarenhet av domar- eller advokaturket samt ha en examen i islamsk sharialag eller juridik. Parlamentet har rätt att avsätta domare som anses vara inkompetenta eller som gravt misskött sitt ämbete.

Konstitutionen stipulerar att en person ska betraktas som oskyldig tills dess att motsatsen bevisats. Alla har rätt till juridisk biträde och en offentlig och rättssäker rättegång. Domstolsförhandlingarna ska hållas inom skälig tid av en oberoende domstol. I fall där misstanke finns om att utredningen av ett ärende inte skett i enlighet med lagen finns rätt att få förfarandet prövat i domstol.

Under den tidigare presidenten Gayooms styre hade den verkställande makten nästintill total kontroll över lagstiftning och rättsväsende. Efter regeringskiftet har en riksrevisor tillsatts, vilket tillsammans med den reviderade konstitutionen, har lett till ökad transparens. Efter maktskiftet har flera större fall av korruption uppdagats. För att komma tillrätta med korruptionen har en statlig kommission som bekämpar korruption tillsatts. Medlemmarna utses av presidenten och godkänns sedan av parlamentet.

Mellan oktober 2008 och september 2009 anmäldes 90 fall av korruption. I de flesta fallen rörde det sig om den före presidenten Gayoom och personer från hans administration. Maldiverna rankades som nummer 143 av 178 länder i Transparency Internationals korruptionsindex för 2010. 2009 placerades landet på plats 130.

7. Straffrihet

Det finns inga uppgifter om att staten systematiskt underlåter att utreda vissa brott.

8. Yttrande-, tryck-, mötes-, förenings- och religionsfrihet med mera

Yttrande- och pressfriheten har förbättrats under de senaste åren. Enligt mätningar utförda av Freedom House har Maldiverna, efter de konstitutionella förändringarna 2008 och valet 2009, gått från att vara ”ofritt” till att vara ”delvis fritt”. I den nya konstitutionen garanteras alla medborgare yttrande-, tryck-, mötes- och föreningsfrihet. Även pressfrihet och källskydd har inkluderats. Förbudet mot yttranden som står i strid med islam, utgör emellertid fortfarande en allvarlig inskränkning av yttrandefriheten.

Mediebilden är blandad. Allt flera privatägda medieföretag har etablerats, men en del tidningar kontrolleras fortfarande av allierade till den tidigare

presidenten Gayoom. Antalet privata radiostationer har ökat och de första privatägda tv-kanalerna startade sändningar 2008. Det saknas dock lagstiftning om sändningstillstånd, varför avtal skrivs direkt med staten, vilken lämnar medierna med ett svagt rättsligt skydd. De nya informationskanalerna bidrar till en mer varierad nyhetsrapportering och ett bredare utbud.

Trakasserier av journalister förekommer, även under de senare åren. Två av de mer uppmärksammade incidenterna är överfallen av en reporter för TV-Maldives och en redaktör för dagstidningen Haveeru. Personer som tillhör den politiska oppositionen uppges ofta ligga bakom attackerna.

Censur och andra typer av statliga inskränkningar existerar. 2008 beordrade *Ministry of Islamic Affairs* (MIA) en nedläggning av en kristen internethemsida, med motivering att budskapet på hemsidan kunde ha en negativ inverkan på tron på islam. Under 2009 har även flera andra hemsidor blockerats av myndigheten för telekommunikation på begäran av MIA. Det finns inga uppgifter om inskränkningar på akademisk frihet, men många akademiker sägs utöva självcensur.

Religionsfriheten är inskränkt. Konstitutionen föreskriver att islam (Sunni) är statsreligion, vilket tolkas som att alla medborgare måste vara muslimer. Efter ändringar i konstitutionen 2008 kan en icke-muslim inte beviljas medborgarskap.

The Supreme Council of Islamic Affairs har rätt att bevilja licenser till präster, godkänna religionsundervisningen i skolor och utvisa utlänningar som propagerat för andra religioner än islam. Flera medlemmar av det muslimska partiet Adhaalath har utsetts till ledande poster inom rådet. Enligt tidningsuppgifter åtalades en man 2009 efter att ha förnekat Allahs existens samt Muhammeds status som profet. Mannen tog tillbaka sina uttalanden inför domstol.

Icke-muslimer, vilka inkluderar de närmare 80 000 gästarbetare som är bosatta i landet, har rätt att utöva sin religion om det sker privat. Det är förbjudet för icke-muslimska missionärer att försöka omvända människor eller anordna offentliga gudstjänster. Import av religiösa symboler är inte tillåten. Religiös litteratur får importeras endast för personligt bruk.

9. De politiska rättigheterna och de politiska institutionerna

Maldiverna har varit ett land med stark presidentmakt och en avsaknad av politisk pluralism. Antagandet av den nya konstitutionen 2008 öppnade för ett mer demokratiskt styre av landet. Ett flerpartisystem tilläts och ändringar gjordes i tillsättandet av presidentposten. Tidigare nominerades presidenten av

parlamentet, Majlis, och mandatet bekräftades sedan i en folkomröstning. Efter reformerna utses nu presidenten genom allmänna och direkta val.

Den politiska reformprocess, som startades redan 2004, gav upphov till allvarliga spänningar i landet. Det infekterade politiska läget resulterade bland annat i ett misslyckat mordförsök på den dåvarande presidenten Gayoom i januari 2008. Den utdragna processen fick sitt slut i juni 2008 då parlamentet, Majlis, röstade igenom grundlagsändringarna. Efter starka påtryckningar från oppositionen ratificerade presidenten slutligen stadgarna som ger skydd för flera medborgerliga friheter.

Mohamed Nasheed, en av Amnesty Internationals före detta samvetsfångar, blev Maldivernas förste demokratiskt valda presidenten efter att ha vunnit presidentvalet den 28 oktober 2008. Nasheed, som utsatts för allvarliga trakasserier och periodvis hållits fängslad och utsatts för tortyr, har bland annat mottagit Anna Lindhs pris för sin kamp för mänskliga rättigheter, demokrati och klimatfrågor.

Den 9 maj 2009 hölls det första demokratiska parlamentsvalet. I valet deltog sammanlagt 465 kandidater, varav 211 representerade 11 olika partier och 254 var partipolitiskt obundna. Av 209 000 röstberättigade röstade 79 procent. I enlighet med den nya lagen som reglerar parlamentet sammansättning och dess funktion, som röstades igenom februari 2009, utökades parlamentet från 50 till 77 platser.

Parlamentsvalet bedöms även det som relativt fritt och rättvist. Freedom House rapporterar dock om hot mot enskilda kandidater i anslutning till valet samt om problem med sammanställningen av röstlängderna.

Parlamentets ställning har stärkts i och med den nya konstitutionen. Ledamöterna, som väljs på fem år, har lagstiftande makt och beslutar om budget. Varje distrikt representeras av två ledamöter. Presidenten utser åtta av parlamentsledamöterna. Oppositionspartiernas möjlighet att mobilisera sig har ökat de senaste åren. Våldsamheter mellan olika politiska grupper förekommer emellertid.

Presidenten är statsöverhuvud, regeringschef och överbefälhavare för försvarsmakten. Presidenten föreslår ministrar, som sedan måste godkännas av parlamentet. För att bli vald till president krävs att personen ifråga är över 35 år och bekänner sig till sunnitisk islam. Presidenten väljs på fem år, med möjlighet till ett omval. Under den nya konstitutionen kan även kvinnor kandidera till presidentämbetet. Kvinnor har formellt sett samma möjligheter som män att kandidera till samtliga offentliga ämbeten, men det är endast ett

fåtal kvinnor som blir valda. I regeringen återfinns två kvinnor och 12 procent av parlamentsledamöterna är kvinnor. Alla medborgare över 18 år har rösträtt.

I samband med politiska spänningar mellan presidenten och parlamentet dömdes två representanter för mindre oppositionspartier till husarrest i juli 2010. Domstolen motiverade beslutet med att de anklagade misstänktes för mutförsök av andra parlamentsledamöter. Oppositionspartiet DRP krävde då president Nasheeds avgång, men misslyckades med uppbåda den två tredjedels majoritet som krävs för en misstroendeförklaring.

EKONOMISKA, SOCIALA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER

10. Rätten till arbete och relaterade frågor

Den nya konstitutionen fastslår alla medborgares rätt att fritt välja arbete, att arbeta i en trygg arbetsmiljö, få en rättvis lön och ges lika möjligheter till befordran. Konstitutionen, tillsammans med Employment Act, som trädde i kraft 2008, garanterar en lagstadgad minimilön, rätten att organisera sig i fackföreningar och rätt att strejka.

Några egentliga fackföreningar har ännu inte bildats, men allt fler anställda har börjat organisera sig i olika föreningar. Dessa föreningarna är inte fackföreningar i den meningen att till exempel kollektiva löneförhandlingar inte förekommer. Landets första arbetsdomstol upprättades 2009 och behandlar nu klagomål som bland annat rör uppsägningar utan föregående varning och anställning utan formella avtal. Strejker har förekommit, om än i en liten utsträckning.

Den nya konstitutionen garanterar mötesfriheten och rätten att organisera och delta i fredliga demonstrationer. Fall av polisiärt övervåld i samband med skingrande av demonstrationer har uppmärksammats. I mars 2009 utsågs flera nya medlemmar till Police Integrity Commission (PIC), en institution vars verksamhet till stor del legat nere under Gayooms styre men som under senare år återupptagits. I oktober 2009 inledde PIC en utredning av en demonstration där polis och demonstranter drabbat samman.

Kommissionen för mänskliga rättigheter rapporterar att antalet olagliga gästarbetare drastiskt ökat. Orsakerna till ökningen är bland annat att många arbetsförmedlingar överger gästarbetare efter att de kommit till landet och undlåter att betala för förlängda arbetsvisum trots tidigare överenskommelser. Enligt uppgifter från kommissionen försätter den illegala statusen arbetarna i en sårbar situation med risk för att bli exploaterade av arbetsgivare.

I maj 2009 blev Maldiverna medlem i ILO, men landet har ännu inte ratificerat någon av ILO:s åtta centrala konventioner. En undersökning som gjorts av

International Trade Union Confederation (ITUC) pekar på att Maldiverna inte fullföljt sina åtaganden som medlem i ILO. Situationer som i hög utsträckning påminner om tvångsarbete förekommer bland utländska gästarbetare samt bland kvinnliga hushållsanställda. Det har förekommit att anställda inom turistnäringen trakasserats av arbetsgivare och polis när de krävt bättre arbetsförhållanden.

11. Rätten till bästa uppnåeliga hälsa

Under de senaste årtiondena har betydande framsteg gjorts inom hälso- och sjukvård, vilket reflekteras i att Maldivernas indikatorer för hälsa gradvis förbättrats. Enligt FN:s bedömningar har Maldiverna kommit långt i uppfyllandet av millenniemålen, vilket bland annat kan skönjas i en minskning av barn- och mödradödligheten. Samtidigt är Maldiverna ett av de länder i regionen som är mest sårbart för den finansiella krisens efterverkningar, vilket utgör ett allvarligt hot mot den positiva utveckling som landet under en längre tid kunnat uppvisa.

Alla medborgare har rätt till primär sjukvård, men det finns skillnader i tillgången till sjukvården. På de mer avlägsna öarna finns ofta endast tillgång till rudimentär sjukvård. Höga transportkostnader och brist på långsiktiga strukturella lösningar leder till att många öar saknar specialiserad sjukvård. En annan utmaning är bristen på utbildad sjukvårdspersonal.

En hälsoplan för perioden 2006-2015 har utarbetats. Den tar sin utgångspunkt i att bästa uppnåeliga fysiska såväl som psykiska hälsa är en grundläggande mänsklig rättighet. Planen syftar till att skapa ett allmänt sjukförsäkringssystem. Fokus ligger på förebyggande åtgärder i kombination med satsningar för att trygga tillgången till primär sjukvård.

Enligt Maldivernas kommission för mänskliga rättigheter är tillgången till rent dricksvatten otillräcklig. Metoderna för uppsamling och lagring av vatten är bristfälliga och långsiktiga lösningar saknas.

Drogmissbruk är ett utbrett och växande problem hos landets befolkning, inte minst bland arbetslösa ungdomar.

12. Rätten till utbildning

Staten tillhandahåller alla barn grundläggande och avgiftsfri grundskola. Läskunnigheten är cirka 96 procent. Enligt 2008 års statistik börjar 96 procent av alla maldiviska barn skolan. Efter grundskolan, som omfattar barn i åldrarna 6-12 år, är det endast 69 procent som fortsätter sin utbildning. Könsfördelningen är jämn. Det finns ingen möjlighet till högre utbildning i

Maldiverna. Utbildningssektorn lider alltså av knappa resurser, dåliga lokaler och för lite personal. Utbildningssektorns andel av landets BNP var 8,2 procent 2008.

Enligt FN:s Human Development Index går en maldivisk medborgare i genomsnitt 4,7 år i skola.

13. Rätten till en tillfredsställande levnadsstandard

Maldiverna är ett av de länder i Asien som ligger närmast uppfyllandet av FN:s millenniemål. I UNDP:s Human Development Index (HDI) för 2010 rankas landet som nummer 107 av 169 länder. Maldiverna ligger över det regionala medelvärdet. Mellan 2000 och 2010 har den förväntade livslängden ökat med mer än sex år. Under samma period har Maldivernas bruttonationalinkomst (BNI) per capita ökat med 51 procent.

FN:s specialrapportör för rätten till bostad, Raquel Rolnik, har efter sitt besök år 2008 konstaterat att det finns en brist på bostäder. I och med Maldivernas känsliga geografiska läge kan tecken på klimatförändringar redan erfaras, vilket har lett till att vissa av landets delar är överbefolkade medan andra är obebodda. Klimatförändringar kan komma att utgöra ett allvarligt hot mot landets existens, vilket föranlett den maldiviska regeringen att inta en proaktiv roll inom ramen för internationella förhandlingar om klimat och hållbar utveckling.

Efter tsunamin 2004 omplacerades många maldiver efter att deras hem totalförstörts. 2008 levde fortfarande 3 500 personer i tillfälliga hem. Stigande bostadspriser och en ökad inflyttning till huvudstaden Malé är ytterligare en orsak till den minskande tillgången till bostäder.

OLIKA GRUPPERS ÅTNJUTANDE AV DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA

14. Kvinnors rättigheter

Inom statsförvaltningen är andelen kvinnor i högre befattningar låg. I den nuvarande regeringen återfinns två kvinnliga ministrar; ministern för hälsa och familj samt för utbildning. Enligt den nya konstitutionen kan en kvinna numera väljas till president. Andelen kvinnor ökar dock inom statsförvaltningen och löneskillnader mellan könen uppges vara små. De traditionella könsrollerna begränsar alltså möjligheterna för kvinnor att aktivt delta i arbetslivet. 58 procent av kvinnorna är förvärvsarbetande jämfört med 77 procent av männen. Diskriminering mot kvinnor förekommer på en del arbetsplatser, och särskilt utsatta är kvinnor som arbetar med hushållsnära tjänster.

Internationella organisationer för mänskliga rättigheter har lyft fram behovet av reformer i rättssystemet, eftersom många allvarliga straff i stor utsträckning drabbar kvinnor. Amnesty International rapporterade 2009 att närmare 200 personer, varav majoriteten kvinnor, sedan 2006 blivit dömda till piskrapp för utomäktenskapligt sex. Då sharialagen tillämpas jämställs en mans vittnesmål med två kvinnors.

Maldiverna är rankat som nummer 59 av 138 länder i UNDP:s Gender Equality Index (GEI).

15. Barnets rättigheter

Skydd av barns rättigheter i Maldiverna är svagt. Antalet rapporter om barn som far illa har ökat markant enligt statliga myndigheter och polis. Barnprostitution är förbjudet enligt lag, men utgör trots detta ett allvarligt problem. Antalet anmälningar om sexuella övergrepp på barn är högt i jämförelse med antalet fällande domar, vilket delvis beror på höga beviskrav. I enstaka fall verkställs fällande domar överhuvudtaget inte. FN rapporterar om en ökning av barnprostitution, som främst är relaterad till sexturism.

Enligt ITUC:s undersökning förekommer barnarbete. Många barn lämnar sina hemöar för att studera i huvudstaden Malé och det förekommer att dessa barn tvingas arbeta som hushållshjälp i utbyte mot mat och husrum. Uppgifter om barnarbete inom fiskeindustrin förekommer också.

16. Rättigheter för personer som tillhör nationella, etniska, språkliga och religiösa minoriteter samt urfolk

Befolkningen i Maldiverna utgörs av en blandning av indiska, singalesiska och arabiska grupper som flyttat till öarna. Inga uppgifter tyder på förekomsten av etniska motsättningar. Konstitutionen förbjuder diskriminering på grund av etnisk bakgrund eller tillhörighet.

17. Diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet

Homosexuella handlingar är förbjudna enligt lag. Manlig homosexualitet är belagt med livstids fängelsestraff. Det finns dock inga uppgifter om att sådana straff utmätts. Enligt nyhetsrapporter arresterades sju män misstänkta för sexuellt umgänge i december 2009. Information om situationen för bi- och transsexuella saknas. Inga kända organisationer arbetar med HBT-personers rättigheter i landet.

18. Flyktingars rättigheter

Maldiverna har inte ratificerat FN:s flyktingkonvention och landet saknar särskild flyktinglagstiftning.

19. Rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Konstitutionen föreskriver att ingen person får diskrimineras på grund av funktionsnedsättning. I praktiken står dock fördomar och bristande kunskap om personer med funktionsnedsättningar i vägen för att de fullt ut ska kunna delta i samhällslivet. Bristen på handikappanpassade anläggningar utgör ytterligare ett praktiskt hinder för skolgång, tillgång till sjukvård och deltagande i arbetslivet.

ÖVRIGT

20. Frivilligorganisationers arbete för mänskliga rättigheter

Oberoende organisationer som verkar för mänskliga rättigheter kan verka i landet i en allt större utsträckning. Maldiverna blev medlem i Internationella Röda Korset/Röda Halvmåne rörelsen 2008 varpå en nationell Röda Halvmåne organisation startades. Även andra nationella föreningar som arbetar med mänskliga rättigheter har bildats. Kommissionen för mänskliga rättigheter i Maldiverna startade ett nätverk 2009 för att stötta de nybildade organisationerna. Vid starten hade nätverket 48 medlemmar.

21. Internationella och svenska insatser på området mänskliga rättigheter

Efter presidentvalet 2008 uppmanade Amnesty International president Nasheed att verka för en fortsatt demokratisering. Under 2009 presenterades en rapport om behovet av reformer inom rättsväsendet. I juli 2010 uppmanade Amnesty International i ett uttalande att fängslade oppositionsledare bör frigges. Maldivernas kommission för mänskliga rättigheter har besökt ett antal av landets fängelser och lämnat en rad rekommendationer till regeringen. Sverige har ingen egen verksamhet i landet och Maldiverna är inte ett samarbetsland för direkt utvecklingssamarbete. EU har under perioden 1999-2009 bidragit med 26,3 miljoner euro i utvecklingsprojekt i landet. FN:s verksamhet i Maldiverna fokuserar på insatser till stöd för uppfyllandet av millenniemålen. I kölvattnet av tsunamikatastrofen har FN även spelat en viktig roll när det gäller stöd för uppbyggnaden av landet.